

Tekerlekler Üzerindeki Şato

Yavuz DEMİRKIRAN

Tekerlekler Üzerindeki Şato

Yavuz DEMİRKİRAN

Bir zamanlar, yeşil tepeler ve kıvrımlı yollar diyarında, Hugo adında iyi kalpli bir kral yaşarmış. Sıcak kahverengi teni, gür gümüş sakalı ve güldüğünde parıldayan gözleri varmış. Kral Hugo kitapları ve çocukları çok sever, öğrenmenin krallığının her köşesine ulaşması gerektiğine inanırmış. Bir gün bir tepede eski, terk edilmiş bir şato bulmuş ve harika bir fikir aklına gelmiş.

Kral Hugo şatoyu tekerlekler üzerinde bir okula dönüştürmeye karar vermiş. Marangozlardan her biri bir ev kadar yüksek dört dev ahşap tekerlek yapmalarını istemiş. Tekerlekleri sağlam ahşap akslarla şatoya bağlamışlar. İçeride Kral Hugo odaları kitaplar, oyunlar ve renkli haritalarla doldurmuş. Hatta en sevdiği kitabı deri kemerine sıkıştırmış, paylaşmaya hazırmış.

Şato hazır olduğunda Kral Hugo sürücü koltuğuna tırmanmış ve yüksek sesle ıslık çalmış. Şato gıcırdayıp inlemiş, sonra yavaşça yuvarlanmaya başlamış. Taş kabuklu dev bir salyangoz gibi tepeden aşağı, yola doğru yuvarlanmış. Kral Hugo köyden köye sürmüş, çocuklar bu şaşırtıcı tekerlekli şatoyu görmek için koşarak gelmişler.

İlk köyde Pip adında bir kız şatoyu uzaktan görmüş. Kısa, dağınık kızıl saçları, burnunun üzerinde çilleri ve aralık dişli bir gülümsemesi varmış. Pip kollarını sallayarak köy meydanına koşmuş. 'Çabuk gelin!' diye bağırmış. 'Köyümüze bir şato yuvarlanıyor!' Çocuklar oyuncaklarını bırakıp bu harika manzarayı görmek için sabırsızlanarak Pip'in peşinden gitmişler.

Şato meydanda durmuş ve Kral Hugo büyük ahşap kapıyı açmış. 'Gezici okula hoş geldiniz!' diye gürlemiş. Çocuklar kitap raflarını ve masalardaki oyunları görünce şaşkınlıkla nefeslerini tutmuşlar. Pip cesaretle öne çıkmış. 'Gerçekten burada öğrenebilir miyiz?' diye sormuş. Kral Hugo başını sallamış. 'Elbette! Üstelik eve götürmek için kitap da ödünç alabilirsiniz.'

O günden sonra şato köyden köye yuvarlanmış. Her yerde çocuklar hikâyeler okumak, oyunlar oynamak ve yeni şeyler öğrenmek için şatoya binmişler. Kral Hugo onlara şarkılar öğretmiş ve uzak diyarların haritalarını göstermiş. Çocuklar kendi hikâyelerini ve resimlerini onunla paylaşmışlar. Herkes tekerlekler üzerindeki şatoyu çok sevmiş ve haberi krallığın dört bir yanına yayılmış.

Bir öğleden sonra, şato yeni bir köye doğru yuvarlanırken gökyüzü grileşmiş ve yağmur yağmaya başlamış. Yol çamurlu bir vadiden geçiyormuş ve tekerlekler yumuşak toprağa derinlemesine gömülmüş. Şato yana yatmış ve büyük bir sapırtıyla durmuş. Kral Hugo ileri sürmeye çalışmış ama tekerlekler sadece dönüp daha da derine batmış. 'Eyvah,' demiş. 'Saplandık.'

Pip o gün şatoyu ziyaret ediyormuş ve Kral Hugo'ya kitapları düzenlemede yardım ediyormuş. Pencereden dışarı bakmış ve çamur karmaşasını görmüş. 'Endişelenme Kral Hugo,' demiş. 'Bu vadileri bilirim. Yardım çağırmaya gideceğim!' Kırmızı çizmelerini sıkıca çekmiş ve yağmurun içine sıçrayarak çıkmış. Pip en yakın köye koşmuş ve orada arkadaşı Mira'yı bulmuş; iki uzun örgüsü ve sakın bir gülümsemesi olan uzun boylu bir kızmış.

Mira Pip'in hikâyesini dinlemiş ve düşünceli bir şekilde başını sallamış. 'Tekerleklerin altına koymak için kalaslara ihtiyacımız var,' demiş. 'Ve çekecek güçlü takımlara.' Mavi kurdeleli hasır şapkasını takmış ve çiftlik öküzü Ollie'yi çağırmış. Ollie kocaman ve uysalmış; kıvrık boynuzları ve yürürken şingırdayan kırmızı bir koşum takımı varmış. 'Ollie herkesten daha güçlü çekebilir,' demiş Mira.

Pip ve Mira yakındaki bütün köylere haber salmışlar. 'Halat ve kalas getirin!' diye seslenmişler. Kısa süre sonra birçok köyden çocuklar, her biri işe yarar bir şey taşıyarak gelmişler. Halatlar, tahtalar ve hatta taş dolu bir el arabası taşıyan kızlar ve oğlanlar varmış. Saplanan şatonun etrafında toplanmışlar, yardıma hazırmışlar. Kral Hugo dışarı bakmış ve gülümsemiş. 'Ne harika bir manzara!' demiş.

Mira yönetimi ele almış. 'Tekerleklere tutunmaları için altlarına kalaslar döşeyeceğiz,' diye açıklamış. 'Sonra şatoya halatlar bağlayıp birlikte çekeceğiz.' Çocuklar bir takım gibi çalışmışlar, kalasları çamura kaydırmışlar ve sağlam düğümler atmışlar. Ollie önde durmuş, pirinç çingırağı hafifçe şingırdıyormuş. 'Hazır mısınız?' diye seslenmiş Mira. 'Bir, iki, üç—çek!' Herkes var gücüyle çekmiş ve itmiş.

Başta şato kımıldamamış. Çocuklar homurdanıp zorlanmışlar. 'Yine!' diye bağırmış Pip. 'Pes etmeyin!' Daha güçlü çekmişler ve Ollie koşum takımına güçlü bir hamleyle yüklenmiş. Yavaşça tekerlekler dönmeye başlamış. Şato gıcırdayıp inlemiş, sonra kalasların üzerine doğru sarsılarak ilerlemiş. Büyük bir şapırtıyla çamurdan çıkıp sağlam zemine yuvarlanmış.

Herkes sevinle baėırmıř! Kral Hugo dıřarı ıkmıř ve Pip ile Mira'ya sarılmıř. 'Bařardınız!' demiř. 'Hepiniz, birlikte alıřarak řatoyu kurtardınız.' ocuklar glmřler ve kendinden ok memnun grnen Ollie'yi sıvazlamıřlar. O akřam ekmek ve peynir ziyafetiyle kutlama yapmıřlar ve Kral Hugo yıldıřların altında hikyeler anlatmıř.

Ondan sonra tekerlekler üzerindeki şato her köyü ziyaret etmiş ve çocuklar bir takım olarak çalıştıkları günü hep hatırlamışlar. Kral Hugo her çocuğa saklaması için özel bir kitap vermiş. 'Sahip olduklarımızı paylaşmak herkesi zenginleştirir,' demiş. Çocuklar başlarını sallamışlar, insanlar birbirine yardım ettiğinde büyük işlerin mümkün olduğunu anlamışlar.

Şato yuvarlanmaya devam etmiş, yumuşak toprakta derin tekerlek izleri bırakmış. Ama o izler bir dostluk yolu gibiymiş, uzak ve yakın köyleri birbirine bağlıyormuş. Pip ve Mira sık sık yolculuğa katılmışlar, Kral Hugo'nun yeni arkadaşları karşılamasına yardım etmişler. Ollie arkalarından ağır ağır yürümüş, çingırağı neşeyle çınliyormuş. Ve şato nerede durursa dursun, çocuklar açık kollarla ve meraklı zihinlerle toplanmışlar.

Böylece gezici okul yolculuğuna devam etmiş, krallığın her köşesine kitaplar, oyunlar ve neşeli dersler götürmüş. Kral Hugo şatonun sadece tekerlekler üzerindeki bir bina olmadığını biliyormuş—o, paylaşmanın ve takım çalışmasının bir simgesiymiş. Ve şatoya binen her çocuk, birlikte çalıştığımızda en ağır şatonun bile serbestçe yuvarlanabileceğini öğrenmiş.